

MyPlanet

MAGAZINE

VÄLKOMNA PÅ RESKVÄLLAR
Höstens arrangemang

OUTBACKEN FASCINERAR
Vi besöker Broken Hill och Kalgoorlie

VILJAN ATT SPRÄNGA GRÄNSER
Vandringsupplevelser i Nya Zeeland

QUEENSLAND PÅ TRE VECKOR
Anders Lundins bästa tips

MyPlanet

5 nr av Vagabond + reselampa 149:-

**SPARA
225:-**

Testa en prenumeration på Sveriges bästa resemagasin Vagabond! För ynka 149 kr får du 5 fullspäckade nummer hem till dig. Dessutom skickar vi med en reselampa (värd 129 kr) helt utan extra kostnad.

Vagabond skriver för dig som gillar att resa men vill se något utöver det vanliga. Vi tar dig dit de stora turistströmmarna ännu inte nått. Vagabond är skillnaden mellan en vanlig semester och resan du aldrig glömmer.

Smart reselampa som antingen går att sätta direkt på en bok eller ha stående som en liten sänglam-pa. Perfekt att ha med på resan! Batterier medföljer. **Värde 129 kr.**

Ja tack!

Självklart vill jag prova 5 nr av Vagabond för endast 149 kr. På köpet får jag en reselampa värd 129 kr, helt utan extra kostnad. Jag sparar totalt 225 kr.

NAMN _____

ADRESS _____

POSTADRESS _____

TELEFON _____

E-POST _____

FRANKERA EJ!
VAGABOND
BETALAR PORTOT.

VAGABOND

Svarspost

Kundnr 110 255 600

110 20 Stockholm

Du kan även ringa in din beställning på 08-617 23 80, ange kod 023141.

Erbjudandet gäller tom 2006-12-31. Du förbinder dig inte att fortsätta efter att din 5-nummers-prenumeration tagit slut. Vid utlandsprenumeration tillkommer extra kostnad. Resemagasinet Vagabond tillhör Vagabond Media och behandlar kunduppgifter med modern informationsteknik. De används för att kunna fullgöra kundrelationerna och lämna erbjudanden för egna och andras produkter. Har du frågor är du varmt välkommen att kontakta oss. Vagabond Media AB, Box 20123, 104 60 Stockholm, telefon: 08-555 240 00, www.vagabond.se

Australian New Zealand Friendship Society
ISSN 1651-4041 – AUS NZ MyPlanet Magazine
Nr 3 – september 2006 – 23:e årgången
Upplaga: 8 500 exemplar

Ansvarig utgivare

Hugo Berch – Össjö Gård
266 91 Munka-Ljungby – Tel. 0431-433 032

Redaktion

Charlotte Nolsøe Gøttler
Else Kirstine Knudsen

De i artiklarna framförda synpunkterna är författarnas egna och delas inte nödvändigtvis av Vänskapsföreningen. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta artiklar och insända bidrag. Kopiering med tydlig källangivelse är tillåten.

Nästa nummer av MyPlanet Magazine utkommer i december 2006.

Layout

Viva Communication

Tryck

Lassen Offset A/S, 2670 Greve, Danmark

Kontakta oss

MyPlanet Sweden
Norrbäckagatan 47 B
113 41 Stockholm
Tel. 08-442 98 80
sto@myplanet.com

MyPlanet Sweden
Kastellgatan 17
413 07 Göteborg
Tel. 031-774 00 75
got@myplanet.com

www.myplanet.se

Styrelse

Ordförande

Nicole Williams - Sulitelmavägen 37
167 35 Bromma - Tel. 070-471 5192

Kassör

Lena Bäcker, Rosenborgsallén 3,
652 30 Karlstad - Tel. 054-186 344

Vice ordförande

Peter Hagström - Hultgatan 4
343 36 Älmhult - Tel. 0476-14926

Sekreterare

Åsa Eklund, Föreningsvägen 24,
132 37 Saltsjö-Boo - Tel. 08-747 9200

Ledamot (webbansvarig)

Lars Wallin - Asplundsgatan 31
451 61 Uddevalla - Tel. 0522-331 38

Suppleant

Erwin Apitzsch, Nordmannavägen 4,
224 75 Lund - Tel. 046-144 865

Medlemskap

150 kr. Gäller för ett år och per hushåll
Vänligen kontakta oss för mer information.

Beskyddare

Australiens Ambassadör i Sverige, Richard Rowe

Vänskapsföreningen är medlem av
World Association of
MyPlanet Friendship Societies

Foto på framsidan:

4 WD track to Central Station.
Tourism Queensland Image Library.

Australienfestival

A new year is upon the ANZFs, bringing us new opportunities and new challenges. I'm sure you will have noticed the changes in the Magazine. We have been working with the layout, the photos and the content. More changes are underway and it is exciting to watch the progression.

You will also have noticed that the member benefits are growing. This is another development and there is more in the pipeline. If you have suggestions or are in a position to help us add more benefits we would love to hear from you.

In April we elected a new board with 3 members stepping up to get involved. They bring with them a variety of talents and experience and you can read more about them on the website. As new members step up Lars Rubensson has decided to step back. We thank Lars for his years of service on the board and hope he will always be a part of our community.

Later in the year you will also be able to see changes in the website. There is currently a sub-committee working on it and they promise to vitalize the website with a whole new approach.

To keep updated on this and all the other things happening in the ANZFS community be sure to go in to the website and subscribe to the mail-service which will keep you updated on the latest happenings and also include special travel offers.

Finally we have an Australian Festival coming up on September 9th which promises to be an exciting day filled with all things Australian. So if you are longing for the Land Down Under be sure to come to Stockholm and whet your appetite.

Until then, Sunny Greetings,
Nicole Williams
Ordförande

Innehåll

- 4 Australiensiska smakprov
- 9 Timm och Katrine reser jorden runt
- 12 Smaken av Sydney – i Oslo
- 16 Storstad och outback i ett
- 20 Promenad längs Ponsonby Road
- 22 Hetta och hydraulolja
- 25 Vintertankar från Mårten
- 26 Höstens arrangemang
- 28 Upptäck mer av världen
- 30 Medlemsfördelar
- 32 Australiensisk musik

AUSTRALIENSI

AUSTRALIEN ÄR STORT OCH HUR MAN ÄN LIGGER I OCH FLÄNGER OCH FAR SÅ VISAR DET SIG ÄNDÅ ALLTID ATT DET FINNS ÄNNU MER KVAR. TRE "NEDDIMP" PÅ TRE VECKOR KÄNNES SOM EN GANSKA RIMLIG AMBITIONSNIVÅ OCH NÄR VI ÅTERVÄNDER TILL SVERIGE ÄR VI MYCKET, MYCKET NÖJDA MED DE GLIMTAR VI FÅTT AV DEN VÄLDIGA, ÄNDLÖSA KONTINENTEN AUSTRALIEN.

TEXT: ANDERS LUNDIN FOTOS: ANDERS LUNDIN & TOURISM QUEENSLAND

SKA SMAKPROV

Att åka till Australien är verkligen lättare sagt än gjort. Ju närmare avresan man kommer ju svårare blir det att ens formulera meningen "Vi skall åka till Australien". Man kan ju inte säga så. Det är alldeles för stort. Ännu värre blir det när man lägger till: "Vi skall åka till Australien tre veckor". Det är ju som att kalla en weekend i Köpenhamn för en Europa-semester. Eller en tur med Djurgårdsfärjan för en havskryssning. Och varje gång vi tittar på kartan är det som att Australien växt sen sist. Alla orter som från början sett ut att ligga intill varandra visar sig vara åtskilda av hundratals mil av öknar, bergskedjor och ändlösa ingenmansland. Vi prövade med att avgränsa det hela till att säga; "Vi skall åka tre veckor till Queensland i Australien" men det hjälpte inte. Det är fortfarande för stort och fortfarande minst 12 timmars bilfärd mellan varje prick på kartan. Först när vi fullständigt kapitulerat för alla geografiska fakta går det att koppla något slags grepp på hur vi skulle planera vår resa. Vi bestämmer oss för att det får bli tre avgränsade stickprov - med flyg mellan varje. Tre neddimp i den väldiga, ändlösa landmassa som heter Australien.

FÖRSTA NEDDIMPET: HERON ISLAND

Från Sydney flyger vi norrut till kuststaden Gladstone och därifrån med färja rakt ut i havet tills vi efter en timme når en platt, grönskande ö som nätt och jämnt sticker upp ur vattnet. Stor som Gamla Stan i Stockholm men kantad av ett band av finaste vita sand, omgivet av ändlösa koralrev.

Jag tycker alltid det är ett ganska nervöst ögonblick. Man har sett bilderna i resebyråns kulörta broschyr, synat bilderna på nätet och försökt läsa mellan raderna i den förföriska texten, och nu står man till slut vid resans mål och försöker stålsätta sig mot den annalkande besvikelsen.

För jag är alltid livrädd att ankomsten skall bli en nedslående besvikelse. Det blir det dessbättre väldigt sällan. Och verkligen inte den här gången.

EXOTISK KULISS

Heron Island är en nationalpark. Det kryllar av liv på, runt och över ön. Det räcker att man promenerar längs strandbrynet i lågvatten för att få se rockor och revhajar glida fram i det badkarsklara vattnet. Överallt - i varje buske, varje träd och på varje gren - skriar svarta energiska fåglar. De lågsniffar över träden och landar framför fötterna på en. Men man vänjer sig och deras envetna oväsen blir till sist till en exotisk ljudkuliss. På nätterna övergår de till att yla som kärlekskranka katter. Det är mycket märkligt.

Inga hus på ön får byggas högre än palmerna och träden, så man ser knappt att ön är bebyggd och de gästande turisterna slukas upp av öns alla olika aktiviteter; snorkelutflykter, dyk och fisketurer eller guidade promenader på revet vid lågvatten. Väljer man att lägga sig på stranden har man den ofta mer eller mindre helt för sig själv. Solstolar och glass-

försäljare finns ingenstans. Vill man, så går det att känna det som att man har hamnat på en fullständigt orörd plätt natur, mitt i havet.

FÖRHISTORISKA VARELSER

Och där på stranden, när solen sjunker och skymningen närmar sig, så får man förr eller senare syn på öns huvudattraktion. Heron Island är nämligen kläckningsplats för två arter av havssköldpaddor; Green Turtles och Loggerheads. Jag lärde mig aldrig riktigt att skilja på dem, men det var däremot tydligt vad de har gemensamt; de är väldigt, väldigt stora. Och just när vi var där, i månadsskiftet december-januari har de båda sin häckningsperiod. Det är som att ön får besök av förhistoriska varelser. Plötsligt ligger de där i strandbrynet och frustar en stund innan de, oändligt mödosamt, kravlar sig upp till skogskanten för att gräva sig en grop och lägga sina ägg.

Medan man andäktigt och tyst sitter och följer deras kamp upptäcker man allt som oftast desto mer liv och rörelse på en annan del av stranden. Folk som samlas och ropar på varandra. Nyfiket springer man dit och får istället följa den andra änden av samma process, den när äggen kläcks och en ny kull med sköldpaddsknattar ivrigt gräver sig upp ur sanden och sätter fart mot havet. Parkpersonal och turister trängs kring de sprattlande sköldpaddsungarna, men även andra och mindre välvilligt inställda varelser flockas kring platsen. I lufttrummet ovanför kretsar snart fiskmåsar som titt som tätt

stört dyker mot de hjälplösa nykomlingarna så fort de kommit ut på den öppna stranden.

Bara 1 av 1000 sköldpaddor överlever till vuxen ålder. Alla vi semesterfirande amatörbiologer vill så klart rycka in och bättra på deras chanser på varje sätt vi kommer på. I parkpersonalens ögon blir vi ett lika stort hot mot fortbeståndet som de attackerande fiskmåsarna. Vi blir upplåxade hela tiden: – Nej, ni får inte gräva fram dem ur sanden! Den bedriften måste de själva klara av för att få rätt kroppstemperatur och inte dö av chock när de plumsar i vattnet. – Nej, ni får inte bära ner

VI PRESENTERAR

Anders Lundin är en av Sveriges mest folkkära mångsysslare. Förutom att vara programledare i tv är han föreläsare, musiker och artist. För allmänheten är han mest känd som programledare för det populära sommarprogrammet 'Allsång på Skansen', men han har även nyligen deltagit i krogshowen REA (Roligt Elakt Aktuellt). Anders var även under många år programledare för 'Expedition Robinson' samt för ungdomsprogrammet 'Bullen'.

dem till vattnet! De behöver den sträckan för att memorera öns specifika doft för att sedan, om 40 år, kunna hitta tillbaka till samma strand och lägga nästa generation ägg. Däremot får vi springa runt och schasa fiskmåsar bäst vi vill så den uppgiften tar vi oss an med liv och lust. Några av oss nöjer sig inte med det utan vadar sedan med sköldpaddorna för att försöka lotsa dem förbi alla glupska småhajar som lurar i det grunda vattnet på vägen ut till revet. Jag somnar mycket nöjd den kvällen, övertygad om att jag räddat minst två hjälplösa sköldpaddungar undan en säker undergång och till ett långt liv i frihet och välmåga.

Vi stannar på Heron Island i 6 dagar. Det är helt perfekt. Inte för att vi tröttnat efter sex dagar, utan för att jag sällan varit så övertygad om att vi ju ändå måste åka tillbaka. ↓

för mig. När vi till slut når gläntan vid bergets topp tycker jag det ser ut som vi kommit till en korsning mellan Gyllene Utterns Vägkrog och en fjällanläggning. Det var inte riktigt så jag tänkt mig det. Att åka över halva jordklotet för att få sitta och kura i en timrad matsal med utsikt över barrskogen känns lite som att gå över ån efter vatten, tänker jag surmulet. Vi packar ur bilen och checkar in i en reception där egentligen bara ett uppstoppat älghuvud saknas för att man skall tro att man hamnat på ett pensionat längs svensk-norska gränsen.

FÖRTROLLAD SKOG

Men det är aldrig någon fara. När solen går upp dagen därpå har vi packat picknicklunchen i våra ryggsäckar och är med stora kliv på väg in i en fullständigt sagolik urskog. Trädstammarna reser sig som väldiga torn och grenverket sluter

kalla vattnet. Vi solar en stund på klipporna, fyller på vattenflaskorna och traskar vidare på den slingrande stigen. På eftermiddagen sveper dimman in över skogen och förvandlar oss till vilsna hober på väg genom en förtrollad skog i en lagom spännande sekvens av "Sagan om ringen".

När vi två dagar senare rullar nerför bergen i vår hyrbil igen är det som vi återvänder till planeten Jorden efter ett besök i en förlorad värld.

TREDJE NEDDIMPET: DAINTREE NATIONAL PARK

Det tredje och sista neddimpet är Daintree, en plätt tropisk regnskog norr om Cairns. En ny flygtur och en ny hyrbil tar oss dit. Vi är nere vid kusten igen och jublar över varje palmklädd, milslång och fullständigt folktom strand

Gärna med några kompisar, eller med barn eller med morföräldrar. Eller alltihop. Det spelar ingen roll. På den här ön finns nåt för alla. Oavsett ålder.

ANDRA NEDDIMPET: LAMINGTON NATIONAL PARK

Nästa neddimp är i urskogen i bergen utanför Brisbane. Efter några timmars flyg från sagöön Heron Island sitter vi i en hyrbil och kör på slingrande branta vägar upp genom ett alplandskap med hisnande utsikt över gröna dalar. Det känns som vi är på väg till Tjalle Tvärvigg eller Bamses farmor - så många varningsskyltar för farliga U-kurvor kan inte finnas någon annanstans i världen. Vi är på väg till O'Reilly's som ligger i Lamington National Park där vi hoppas på att få njuta av orörd bergskog och ändlösa vandringsleder.

Men att komma fram är som sagt oftast ett tillfälle då besvikelsen lurar som ett olycksbadande regnmoln över huvudet, i varje fall

sig högt ovanför oss till ett tak av slingrande grönska. En informationsskylt längs stigen talar om att träden vi ser är en kvarleva av den skog som för miljontals år sedan täckte Antarktis. Särskilt mycket djur ser vi inte men det är rätt okej. Det känns som att OM något djur skulle titta fram bland de enorma ormbunkarna och träden så skulle det förmodligen vara en Tyrannosaurus Rex.

Vid lunchtid rastar vi vid ett av alla de vattenfall som kastar sig ut över klippor och kullvräktastammar och tar ett svalkande dopp i det klara,

vi passerar. Det visar sig snart att det finns en högst begriplig förklaring till att stränderna är folktomma och inte kantas av badande barn och surfande tonåringar. Så här års invaderas kuststräckan av brännmaneter som förvandlar varje dopp i böljan till ett rent livsfarligt projekt. Badar i havet gör man bara innanför skyddande nättinhängnader.

Men nu var det inte kusten vi var ute efter utan djungeln. Vi vill avsluta resan med några dagar på ett spahotell vid regnskogens kant och framför allt med en liten expedition i Daintrees Nationalpark. Gärna lite äventyrlig och vild, så mycket man nu kan få till på den knappa tid vi har kvar på resan. Jag har bokat en fyrhjulsdreven jeep med en chaufför som visar sig vara en tuffing till kvinna i övertygande safarioutfit, med bredbrättad hatt och allt. Hon rullar ut en karta på bordet och pekar på ett stort område markerat med grönt och säger: - Vi befinner oss här, i utkanten av Daintree National Park, ett fantastiskt område

Upplev naturen från första parkett i lyxiga omgivningar.

FOTO: SILKY OAKS LODGE

TRE SÄKRA KORT ENLIGT ANDERS LUNDIN

Heron Island är inte bara känt för sitt rika fågelliv och gröna havssköldpaddor, utan också som ett fantastiskt ställe för snorkling och dykning. Heron Island Resort ligger nästan nere i vattenbrynet och omgivningarna är en lisa för själen. Här finns många vattensportaktiviteter, och du kan välja mellan olika rumstyper inkl. hel-pension. Från 1 415 kr. Färja från Gladstone till Heron Island kostar från 580 kr och helikopter från 2 005 kr.

O'Reilly's Rainforest Guest House ligger omgivet av subtropisk regnskog i Lamington National Park. Varje dag arrangeras olika guidade turer. Tidigt på morgonen kan du följa med på "birdwatching", och när mörkret faller och nattdjuren vaknar väntar helt andra naturupplevelser. Bo till exempel med utsikt över bergen från 1 385 kr inkl. helpension.

Daintree National Park norr om Cairns är ett Australiens mest orörda regnskogsområden. Du kan bo på **Silky Oaks Lodge** som ligger direkt intill nationalparken och befinna dig på första parkett mot naturen, dels från altanen och dels på de guidade turer som arrangeras. Samtidigt är du omgiven av lyx och blir bortskämd med det yppersta från det australiska köket. En övernattnig inkl. halvpension och olika aktiviteter kostar från 1 980 kr.

FOTO: SILKY OAKS LODGE

med orörd regnskog. Jag ser för mitt inre hur vi snart skall kämpa oss fram längs leriga flodfårar med lurande krokodiler. Men någonting gick snett direkt från början. - ...och i dag tänkte jag ta er med hit, säger guiden och pekar på ett område som ligger fullständigt käpprätt åt andra hållet, långt från den hägrande gröna fläcken, och som att döma av beteckningarna på kartan består av nåt slags uppodlat mesigt jordbrukslandskap.

Så här efteråt kan jag inte riktigt förstå varför jag i den situationen inte säger någonting. Frågar om vi missförstått varandra. Eller om det går att kanske ändra på rutten. Vad som helst. Men jag är fullständigt stum, sätter mig snällt i bilen och strax har vi rullat iväg på en utflykt som, mycket riktigt, visar sig bli en guidad tur till mangoodlingar, kaffebruggerier, souvenirbutiker och, som kulmen på allt, ett besök i guidens föräldrars blomsterodling för att beundra deras prunkande bougainvillea och en ovanligt välvuxen gerbera.

Turen blev helt enkelt inte alls vad vi föreställt oss. Men, vad tusan, det finns något väldigt lustigt i det med, när resan tar en med på något som man inte alls var beredd på. Och vår guide använde timmarna i bilen till att ge oss berättelser ur traktens historia, från nybyggarnas ankomst och fram till idag, fyllda med mustiga detaljer och rörande öden. Bättre historielektion kunde vi inte önska oss.

Långt till världens ände

Dagen därpå rättar vi till misstaget. Vi har via några kompisar fått kontakt med Paul, som är en svensk kille som bosatt sig i Cairns och vars

största passion är att hoppa in i sin jeep och leta ormar och krokodiler till solen går ner och myggorna attackerar. Med hans hjälp får vi ändå till en skumpande tur genom Daintrees regnskog. Vi stoppar för en upptäcktsfärd till fots längs en ringlande flodfåra och spanar fåfängt efter den gäckande kasuaren. En överklig fågel som naturen försett med hjälm på huvudet och dödligt slipad klo på foten. Den är otroligt sällsynt och det är klart vi inte tror vi skall få syn på den. Men bara att veta att vi tassar omkring i dess hemtrakt räcker för att sätta fantasin i svang. På dammiga vägar fortsätter vi norrut genom parken och när framåt kvällen den gudsförgätna, vindpinade hålan Cooktown. Det känns verkligen som man kommit till vägens ände och världens slut. Men det är så klart minst hundra mil till kvar upp till Australiens nordostspets.

TIMM OCH KATRINE RESER JORDEN RUNT

Timm Vladimir och Katrine Engberg har nu kommit till Nya Zeeland. Den här gången har vi valt ett par utdrag från deras resebrev från veckorna på Sydön med Te Anau som utgångspunkt.

TEXT: KATRINE ENGBERG FOTO: TIMM VLADIMIR

Efter vår tio dagar långa och utmattande vandring hade vi ett stort behov av att hämta nya krafter. Därför stannade vi i Queenstown i fem dagar utan att ta oss för särskilt mycket. Vi hittade en fin camping, hyrde en bil och uppdaterade våra vänner och familjer under timslånga sittningar på stans Internetcafé. Och sedan åt vi! Och sov! Det var märkligt att bara vara vi två igen efter en period med så massiv samvaro med många andra. På ett sätt härligt,

men också lite melankoliskt. Då och då kan vi faktiskt känna oss lite ensamma.

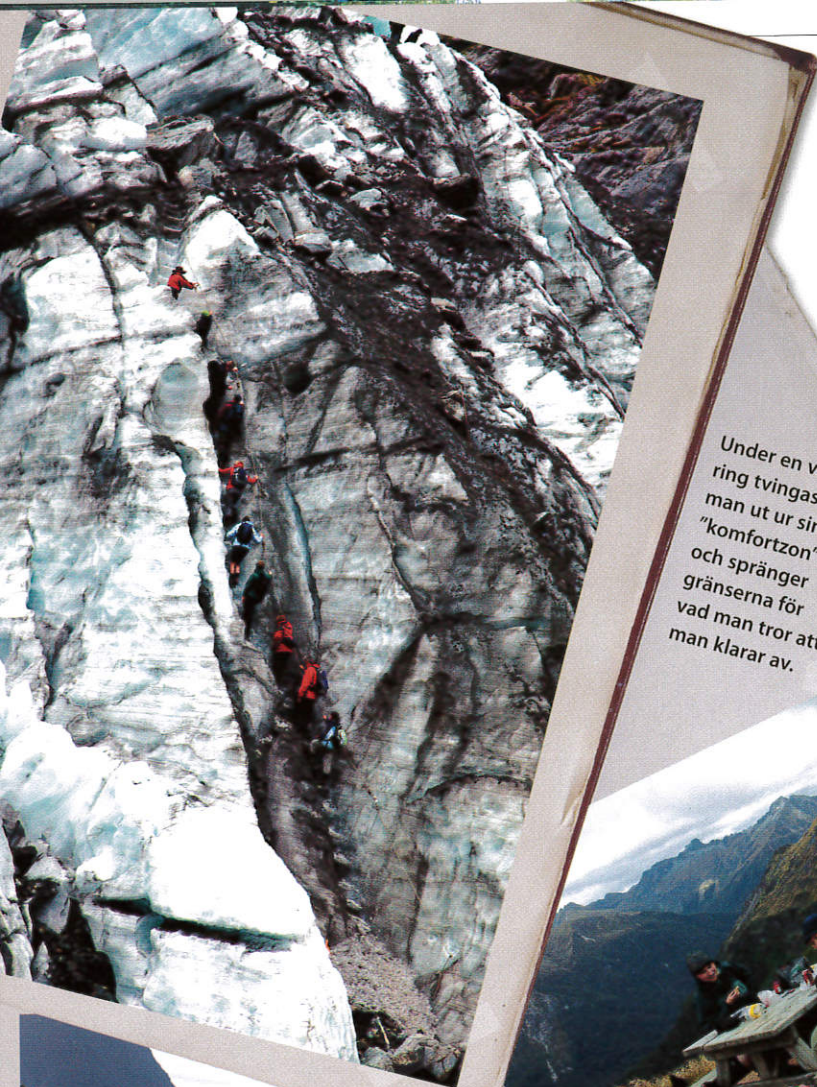
Söderut till Te Anau

Efter nästan en vecka för oss själva i Queenstown fick vi kicka igång oss själva och körde vidare till Te Anau för att boka plats i stugorna på Kepler Track inför veckoslutet. Man kan absolut gå den här leden, som normalt går på fyra dagar, utan att övernatta i de stugor som

finns längs leden men då måste man – förutom alla kläder, mat och alla sopor – också bära tält och liggunderlag. Så det är få som gör det, även om övernattningen i stugorna är orimligt dyr. 15 kilos packning är mer än nog när man ska gå 15–20 kilometer om dagen. I berg. En del leder som till exempel Milford Track bokas ett halvår i förväg, så vi hade tur att kunna komma iväg med så kort varsel. Under dagarna fram till vandringen bestämde vi oss för att köra upp och titta på den berömda Milford Sound. Bara bilresan dit lär vara fantastiskt vacker och ett måste när man är i dessa trakter.

Nya Zeeland imponerar igen

Vädret visade sig från sin allra mest soliga sida, och resan var minst lika fin som utlovad. Gröna ängar, floder och enorma berg, plötsligt avlösta av åkermarker och spegelsjöar, en tunnel och snöklädda toppar. Nya Zeeland kan det där med att imponera. Vi satte upp tältet vid Milford Sound Lodge som är ett stort och trevligt vandrarhem med campingplats i en smal dal mellan lodräta berg, och försökte ignorera de

Under en vandring tvingas man ut ur sin "komfortzon" och spränger gränserna för vad man tror att man klarar av.

här trakterna, gled vi ner längs den vackra fjorden mellan branta klippväggar som sträcker sig hela vägen upp till himlen. Riktiga Narnia-berg, formade som sockertoppar med snö på toppen och trollkarlar i bergsrummen. Det var överjordiskt!

Milford Sound

Så det slutade med att vi stannade i Milford Sound i tre dagar och gjorde utflykter i bergen. Det finns faktiskt överraskande många vandringsleder runt fjorden, och under dessa dagar såg vi prov på kanske den vackraste natur som vi någonsin sett i Nya Zeeland.

Till exempel vid Lake Marian som var en riktig "Sound of Music"-kuliss med sitt blå vatten, gröna gräs och bildsköna berg.

Vi fick två dagar i sol innan regnet kom tillbaka, men även då var det vackert.

Som om regnet framhävde stället melankoli.

Kepler Track

Tillbaka i Te Anau handlade vi inför Kepler Track-turen.

Självklart överskattade vi vår aptit ordentligt och släpade hem flera kilo müslibarar, vingummi och småkakor som vi inte

riktigt visste vad vi skulle göra av. Packade ryggsäckarna och packade om dem igen. Långkalsonger, myggbalsam, påssoppor. Vad var det vi skulle komma att behöva och vad skulle bli helt överflödigt? Vi tyckte att vi hade tänkt igenom det hela så noggrant, men ingen av oss är nog inte någon riktigt stor planeringsexpert när det kommer till kritan. I gengäld såg vi till att äta tidigt så att vi skulle kunna komma i säng vid 20-tiden för att vara riktigt pigga och alerta nästa morgon. Tidigt upp, tidigt i säng. Sunt och förnuftigt. Men när vi satt på terrassen framför köket, körde Timms gamla vänner Lars och Heidi plötsligt in på campingen med husbil och tre barn. Och där rök alla planer om att lägga sig tidigt all världens väg. Vi hade mailat dem fram och tillbaka för att kunna träffas, men hade inte lyckats få till det tidigare, så det var verkligen kul att av en slump stöta på varann på en campingplats i Nya Zeeland. Vi satte oss och pratade, och hade det så trevligt att vi inte kom i säng förrän efter kl. 1 med en hel del vin i kroppen. Typiskt. Men det finns saker i livet som är viktigare än att gå och lägga sig tidigt!

Välförtjänt belöning

Hursomhelst kom vi iväg lite sent nästa dag. Det var en härlig dag och vi var på gott humör, så det enda som tyngde oss var de överdimen-

legendariska sandflugorna som finns i stora svärmar, och som efterlämnar olidligt kliande stick överallt på kroppen. Nästa morgon åkte vi ut på en båttur på fjorden. Det finns faktiskt inget annat i Milford Sound än två lodges och

en båtbyggare. Inga butiker, ingen ort. Folk kör upp från Te Anau, tar en tur på fjorden och kör tillbaka – eller övernattar en natt och kör sedan söderut igen. Vi hade egentligen också räknat med att bara se stället och sedan köra tillbaka, men båtturen ändrade våra planer. I det tidiga morgonljuset en vindstilla och solig dag som kanske bara förekommer 30 dagar om året i de

VI PRESENTERAR

Timm Vladimir är skådespelare och programledare, bland annat känd från flera roller i danska filmer och som programledare i Popstars samt Danish Music Awards och Nordic Music Awards. Timms egna program om dykning, *Below the Surface*, har visats i både dansk tv och på Discovery, och hans foton kan bland annat ses i *Cover* och i en bok om slipsar.

Katrine Engberg är dansare och koreograf och har medverkat i en rad musicaler, tv-program och teaterproduktioner. Katrine har koreograferat flera modevisningar, bland annat för Sand och munthe plus simonsen under Danish Fashion Week. Hon skriver även om mode i olika livsstilsmagasin.

SOUTHLAND

MILFORD SOUND

QUEENSTOWN

TE ANAU

KEPLER TRACK

MANAPOURI

Invercargill

sionerade ryggsäckarna, fyllda till bristningsgränsen med nödproviant. Den första timmen gick genom flack bokskog och stämningen var på topp. Det skulle nog gå bra alltihop. Men så kom den. Stigningen. Brant och ändlös, brutal i sin uthållighet och absurda lutning. I tre timmar kämpade vi oss uppåt, hela tiden uppåt med allt tyngre ryggsäckar och skakande ben tills vi nådde trädgränsen som markerade att det var 45 minuter kvar till stugan. Just då hade vi så mycket mjölksyra i benen att vi var tvungna att vila och sträcka på oss var tjugonde meter. Huden luktade batterisyra, så mycket svettades vi, och stigen gick fortfarande uppåt. I gengäld öppnade dalen omkring Te Anau och Manapouri upp sig i ett helt förtrollande landskap under oss. Vi kände att vi med vår insats hade gjort oss förtjänta av den här belöningen och fick krafter att gå den sista biten i hård vind över bergsryggen. Stugan var en av de vackraste syner vi någonsin hade sett. Vi hade svårt att hålla oss vakna för att få i oss maten och somnade tungt redan kl. 20.

Helt slut

Nästa morgon kändes det inte alls bra. Musklerna i benen var helt stela, och lederna värkte. Vi hade ont i ryggen och svullna fötter. Dessutom hade ett ihärdigt snarkande i sängen intill hållit oss vakna den största delen av natten. Det var helt omöjligt att tänka sig ta på

sig ryggsäcken igen. Onaturligt. Vansinnigt. Och den ljumma havsregnynsgröten gjorde inte mycket för att bättra på motivationen, men det finns bara en väg när man står på toppen av ett berg, så vi kom iväg med ryggsäckar och allt till slut. Och även om det var hårt, var det självklart värt besväret. Både den fantastiska utsikten över bergen, doften av bergsblommorna och tillfredsställelsen över hårt fysiskt arbete. Det kändes otroligt bra att sätta upp ett

mål och sedan genomföra det.

Tredje och sista övernattningen på vandringen var i en stuga vid Manapouri-sjön. Vi kom tidigt en solig eftermiddag och kastade oss genast i det kalla sjövattnet. Det var ljuvligt att känna vatten på huden igen och underbart att få kyla av ömma leder och fötter. För det finns ju varken dusch eller varmvatten i de primitiva stugorna, så man känner sig ganska ofräsch efter en sån här tur. Det kändes som en belöning att få en sån eftermiddag i solen vid vattnet, och vi var trötta och hade ont, men ändå väldigt tacksamma och lyckliga.

Viljan att spränga gränser

Det är svårt att beskriva vad det är som är så häftigt med en prestation av det här slaget. När man berättar om regn, ryggsäckar och sovsalar låter det ju inte precis särskilt lockande. Men saken är den att man blir fullständigt besatt av det. Att känna hur ont det gör i kroppen efter att man har gått hela dagen. Att känna sig stark och utmattad på samma gång. Att vara så nära naturen att man ser, luktar och hör saker där man aldrig tidigare har upplevt under sitt långa stadsliv. Och att spränga gränserna för hur mycket man tror att man klarar av. Det är det bästa som finns! Vårt civiliserade och skyddade liv är på många sätt bra, men lägger också en hinna av bekvämlighet över våra basala känslor så att vi glömmer hur det är att vara riktigt hungrig, trött, kall och genomblöt, och vi förlorar känslan av kroppen. På en vandring känner man igen sig själv och vaknar upp med en sund kropp i en vacker värld. ☘

Cape Brett, Nordön.

Vill du vandra?

Utbudet av vandringsturer ledda av proffsiga guider är stort i Nya Zeeland – här finns allt från dagsturer i avspänt tempo till längre och mer utmanande turer. Abel Tasman, Routeburn, Milford och Kepler (som Timm och Katrine skriver om här) är några av de mest kända vandringslederna, men det finns massor av mindre kända stigar och områden som bjuder på minst lika stora naturupplevelser – och betydligt färre vandrare. Här följer ett par exempel på vandringsturer.

På Nordön

Fem och en halv dag när man vandrar i den nordligaste delen av Nordön – längs stränderna i Bay of Islands, vid 90 Mile Beach och mellan jättelika kauriträd. Längs vägen blir det också tid för att snorkla och simma – och att njuta av naturen på de ställen där man campar. Från 2 830 kr.

Större utmaningar blir det på en 10-dagars vandring genom bland annat Whirinaki Forest Park och nationalparkerna Tongariro och Mt Egmont, men ansträngningarna belönas! Det kan Timm och Katrine skriva under på. Läs om deras upplevelse på www.myplanet.dk/timm (19. Nordön). Från 5 380 kr.

På Sydön

En 3-dagars vandring som följer Hollyford Valley genom Fiordland National Park till västkusten. Sista dagen blir det en "scenic flight" till Milford Sound. Från 8 360 kr.

En helt annan naturupplevelse får man i Abel Tasman National Park där man vandrar längs den regnskogsklädda kusten och paddlar havskajak längs de gyllene stränderna. Turen på tre dagar är upplagd så att den ska ge god komfort, bland annat sker övernattningen på trevliga lodges, och så blir det härliga måltider. Från 5 310 kr.

**Välkommen att ringa oss på
tel. 031-774 0075 / 08-442 9880
om du vill veta mer om vandring
i Nya Zeeland.**

Under turen ställdes hela tiden inför nya utmaningar: här fick vi lära oss hur man tar sig över en flod.

Smaken av Sydney – i Oslo

Vad är det närmaste du kommer ett äkta australiskt matställe i Norge? Det måste vara Plah. Efter att ha jobbat på flera topprestauranger i Oslo drog Terje Ommundsen till Australien och fick smak för modern thaimat. När han kom hem startade han en Sydney-inspirerad thairestaurang i Oslo.

INTERVJU: NILS ARE ØKLAND FOTO: PLAH BAR OG RESTAURANT & LONGRAIN, SYDNEY

Plah ligger längst ner på Hegdehaugsveien. Det är en liten, stram lokal med ljusgrönt golv och Warhol-inspirerade bilder av Mette-Marit på väggarna. På sommaren har stället en av Oslos bästa uteserveringar mitt ute på den bilfria granngatan till slottet. Två och ett halvt år efter öppnandet har Plah etablerat sig som stans bästa thairestaurang. Historien om Plah börjar dock – av alla ställen – i Sydney.

– Hur kom det sig att du hamnade i Sydney?

– Min flickvän skulle ta en MBA i Sydney, och jag ville följa med för att få ny inspiration. Jag reste på en så kallat Working Holiday som jag fått genom MyPlanet.

– Hur var det att komma till Sydney och försöka skaffa sig ett jobb?

– Jag hade en bra cv – till och med australiensarna är otroligt nog intresserade av Michelin-stjärnor – och därför var det inte särskilt svårt att få jobb. Ändå började det inte så bra. Jag hade kollat in topprestaurangerna via nätet innan jag åkte, och hade fått ett par kontakter. Jag fick direkt jobb hos Guillaume at Bennelong som håller till i den lilla paviljongen som Jørn Utzon ritade tillsammans med Operahuset och som räknas som en av Australiens 10 bästa restauranger.

Jag var inte helt förberedd på vad jag gick till. Jag hade fem år bakom mig som dessertchef

på Stadtholdergaarden och blev plötsligt tvungen att jobba längst ner i en väldigt hierarkisk miljö. Det var ganska extremt, med ett högljutt och rått språk. Flera av de europeiska kockarna ifrågasatte om det verkligen fanns några bra restauranger i Norge, bara för att psyka mig. Jag började klockan 8 på morgonen, och efter att ha jobbat 17 timmar utan rast sa jag upp mig innan jag gick därifrån vid ettiden första kvällen.

– Tuff start?

– Ja, det var en chock. Men det blev snabbt bättre. Jag jobbade tre månader på Pavilion on the Park som är en renodlad lunchrestaurang.

Det betydde bra arbetstider och lugn och ro att komma in i systemet.

Sedan började jag hos Serge Dansereau på The Bathers' Pavilion. En underbar restaurang i en stor paviljong på Balmoral Beach. Den består av en gourmetrestaurang som är en av Sydneys allra bästa, och ett mer informellt café. Jag blev snabbt pastrychef i gourmetrestaurangen, och fick därmed mycket ansvar. Det var en fantastisk tid! Jag bodde på Potts Point och tog båt till jobbet varje dag; började klockan 12 och var färdig vid midnatt. Det var tufft, men bra.

– Hur är det australiska köket?

– Australiens geografiska närhet till Asien gör att asiatiska råvaror har blivit en integrerad del av det moderna australiska köket. Dessutom växer råvaror som citrongräs och ingefära helt naturligt här – alldeles utanför köket!

Dessutom saknar Australien traditioner. Därför gör de som de vill. De experimenterar och använder de råvaror de har på ett fördomsfritt sätt. De har fått otroligt bra resultat genom att leka, prova sig fram och helt enkelt använda det som de tycker är gott. Samtidigt vill de presentera rätterna så att de ser ut som klassiska gourmeträtter. Medan cross-over har varit en yttlig, hipp grej i Nordeuropa är "modern Australian" det närmaste du kommer en autentisk kökstradition i Australien.

– Australien har ett fantastiskt utbud av råvaror; de har det mesta och det bästa av fisk, skaldjur, kött, grönsaker och frukt. Vilka är de mest typiska australiska ingredienserna?

– Det är nog ingredienser som vi sammankopplar med det asiatiska köket; tigerräkor, citrongräs, fisksås och sojasås.

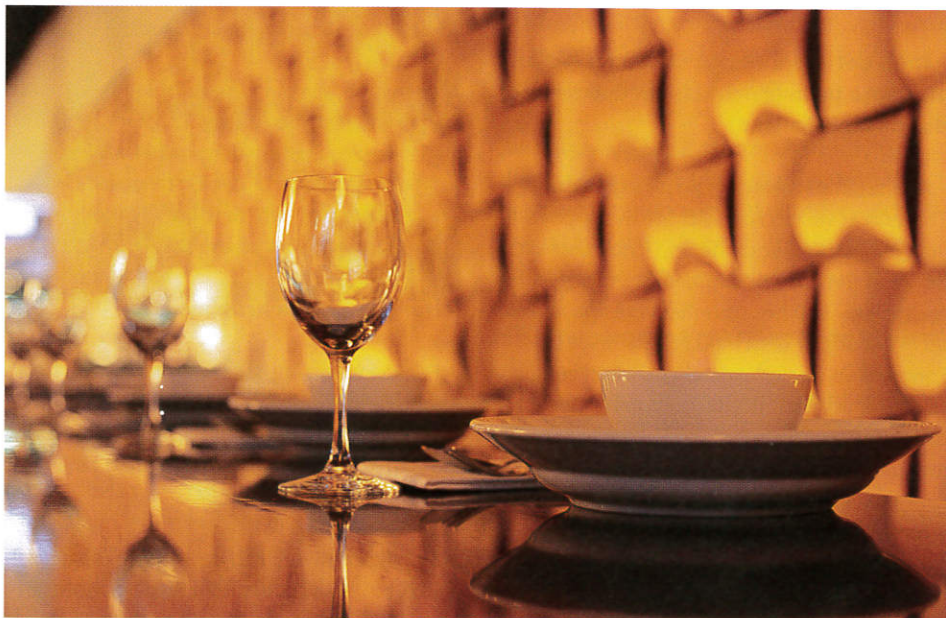
– Vad är din inställning till australiskt vilt som känguru och krokodil?

– Jag har egentligen inte ätit det så mycket. Australiska kockar äter inte känguru. De tycker att det är osmakligt, på samma sätt som jag skulle tycka att det vore osmakligt att äta hund. Det är inte primärt en fråga om smak – det är mer en känsla. Känguru och krokodil är det bara turister som äter.

– Vilka är dina favoriträtter?

– Kockar äter gärna enkel mat när de har jobbat klart, och jag är inget undantag. Då är det inte mycket som slår en klassisk köttpaj på Harry's Cafe De Wheels i Woolloomooloo. Jag kan också bekräfta att alla australiska restauranger har en burk Vegemite stående i bakrummet, och att alla kockar och servitörer äter toast med Vegemite när de behöver något snabbt i magen.

Den allra bästa rätten som jag smakade under min Australienvistelse var dock en enkel tonfiskrätt på Rockpool i Sydney; det var tonfisk av allra bästa kvalitet fylld med ansjovis – stekt och serverad med potatismos och rödvinssås.

Baren hos Longrain i Sydney inspirerade Terje Ommundsen att öppna en thairestaurang i Oslo.

Första gången jag besökte Longrain i Sydney fick jag min hittills starkaste restaurangupplevelse. Modern thaimat i en extremt modern omgivning ljudsatt av husets DJ.

– Hur fick du idén till Plah?

– Första gången jag besökte Longrain i Sydney fick jag min hittills starkaste restaurangupplevelse. Modern thaimat i en extremt modern omgivning ljudsatt av husets DJ. Jag minns att jag tänkte; det här saknar vi i Oslo!

Innan jag åkte till Australien hade jag varit en del i Thailand, och jag hade fått verklig smak för thaimat. Inspirerad av David Thompson – som startade Sailors Thai i Sydney och som i dag driver Nahm i London, den enda thairestaurangen med Michelin-stjärna – började jag själv laga thaimat. Men det var alltså när jag upplevde Longrain som jag för första gången tänkte tanken att jag själv skulle starta en thairestaurang.

– Är Plah mest inspirerad av Thailand eller av Australien?

– Det är egentligen lite märkligt, men jag har ätit mer autentisk thaimat i Sydney än i Thailand. I Thailand är restaurangmaten i stort sett lagad för turister. Det innebär bland annat att den är mildare än den ska vara. Och jag har flera gånger upplevt att få pommes frites tillsammans med en curry!

I Sydney däremot lagar de relativt traditionell thaimat. David Thompson har gjort ett stort researcharbete och har på resor hittat fram

till gamla recept i Thailand. Och eftersom alla de nya thairestaurangerna är inspirerade av honom, är också alla ställena förankrade i det traditionella thaiköket. Så svaret måste bli Sydney.

– Finns det andra viktiga skillnader mellan australisk thaimat och klassisk thaimat som den du får i Thailand?

– Kvaliteten på råvarorna skiljer sig mycket. I Thailand är varken kött eller fisk av toppkvalitet, och därför hackar de upp i stort sett allt och låter det koka tillsammans med curryn. I Australien – och hos oss – har vi så fina råvaror att vi behandlar dem med högsta respekt. På Longrain får du perfekt stekt majsckvelling i stället för ihjälkockt hönskött i curryn. Och skal djuren läggs i direkt före serveringen så att de inte blir genomkokta.

– En sak är att drömma om att starta eget – men det är något helt annat att faktiskt göra det...

– När jag kom hem efter Australienvistelsen hade jag egentligen skrinlagt planerna på en ny restaurang. Jag jobbade som kökschef på Solsiden och var nöjd med det.

Men en dag när jag gick här på gatan såg jag att lokalen var ledig. Och då tänkte jag med en gång att det skulle vara häftigt att starta ett Longrain-inspirerat ställe i Oslo. Från den dagen gick det ganska fort. Vi övertog lokalen i oktober 2003. Jag reste till Thailand och var

en månad i Bangkok och Chiang Mai där jag utformade menyn. Eftersom de tidigare hyresgästerna hade satsat mycket på inredningen kom vi till ett dukat bord. Det var just skandinavisk design som vi ville ha – du behöver inte sitta på bambustolar för att äta thaimat.

Men många av mina vänner var lite chockerade. De fick inte ihop det att jag som hade jobbat på Bagatelle och Stadtholdergaarden skulle öppna en thairestaurang. För det första verkade det lite andraklassigt – för det andra funderade de på om jag kunde något om thaimat.

– Hur gick det när ni öppnade?

– Första kvällen ändrade vi inredningen i hela köket. Det var fullständigt kaos. Vi var två kockar och lagade allt från grunden. Det var otroligt körigt. Och jag minns att jag tänkte; vad har jag gett mig in på?

Sedan fick vi nödvändig utrustning på plats och en kock till. Vi fick dessutom flera bra recensioner. I efterhand skulle jag vilja säga att vi nästan fick en för bra start. Det var fullt varje dag de första månaderna. Det gjorde att vi inte hade tid att ta fram bra rutiner, och vi hade inte heller tid att fundera på vidareutveckling.

Efter ett halvår var jag osäker på hur länge jag skulle kunna hålla ut. Men vi hade fått ett särskilt bra rykte bland branschfolk, och fick plötsligt en ny ström av bra recensioner. Precis efter det lossnade det på allvar. Och sedan dess har det gått bättre och bättre.

INFO

Terje Ommundsen, kökschef

Född: 1970. Gick i lära på Bagatelle. Har bland annat jobbat på Klosteret, Vertshuset Bærum's Verk, Solsiden och fem år på Stadtholdergården innan han startade Plah.

Plah Bar og Restaurant

Hegdehaugsveien 22
NO-0167 Oslo
Tel. +47 22 56 43 00
www.plah.no

– Har du gjort några viktiga ändringar sedan ni öppnade?

– Vi har hela tiden haft barsnacks, men när vi startade uteserveringen och började kalla samma rätter "Tapas Thai Street Food" blev det stor succé. I dag är dessa smårätter en viktig del av helheten. Ord kan betyda mycket.

– Har ni många australiska gäster?

– Vi har en del, men de flesta gästerna är normmän som har bott i Australien. Vi har flera stamgäster som har bott i Sydney och som älskar att komma hit.

– Australiskt vin får en allt starkare position i Skandinavien – vad tycker du om australiskt vin?

– Jag tycker att det australiska vinet är fantastiskt bra. Jag har varit med på många blindprovningar där australiskt vin har fått bättre omdömen än franska viner. De tänker annorlunda – precis som de gör när det gäller matlagning. Eftersom de inte har de tunga traditionerna som europeiska vinländer, experimenterar de på alla möjliga plan.

De gillar bland annat att blanda. De blandar många olika druvsorter, och de kan också blanda vin från många olika vinmarker och områden. Det innebär att de gör viner som är mer designade än europeiska viner som normalt har stora årgångsvariationer. De bästa australiska vinerna smakar likadant år efter år.

Dessvärre är australiska viner ganska dyra i Norge, men vi har ändå några på Plah.

– Australien är förmodligen världens främsta grilland – vad är det som skiljer ett norskt grillparty från ett australiskt?

– De är väldigt noga med utrustningen. De har världens bästa grillar och all världens tillbehör. Medan Norge ju är det stora landet när det gäller engångsgrillar. I Australien har jag aldrig sett någon engångsgrill. Frånvaron av engångsgrillar beror inte bara på att de måste ta hänsyn till den stora brandrisken utan också på att det finns gemensamma grillar på de flesta stränder och rastplatser.

Australiensare är på det stora hela väldigt duktiga på att ordna folkfester. De använder parkerna, arrangerar gratiskonserter – och säljer mat från alla världens hörn. Sjänt borde vi ha mer av i Norge.

– Har du planer på nya resor till Australien?

– Ja, jag drömmer om att göra en resa till vintern. Och då vill jag åka till Sydney. Sydney är min stad. Jag saknar fortfarande Sydney.

– Vad är det du saknar?

- Dricka espresso på trebensspallarna på Bar Coluzzi i Victoria Street.
- Den italienska glassbaren strax intill.
- Ta på sig en t-shirt och flip-flops och gå ut och äta otroligt bra. Första gången vi skulle ut klädde vi upp oss, men det var ju helt fel. Australiensarna är extremt informella.
- Stränderna i Sydney. Det finns en strand för alla situationer och alla typer av humör. Jag kan inte tänka mig något bättre än en dag i Watsons Bay; först några timmar på stranden, därefter en skaldjurslunch på Doyles on the Beach. Helt perfekt! ☺

Terjes lilla restaurangguide till Sydney

Longrain

Världens bästa thairestaurang. Du kan inte boka bord, utan måste vänta i den läckra baren där du kan beställa thainspirerade drinkar. När du äntligen ska äta får du bänka dig vid det stora långbordet. Finns även i Melbourne.

Adress: 85 Commonwealth Street, Surry Hills.
www.longrain.com

Bar Reggio

Gör världens bästa pizza, enligt min mening. Stället ligger i närheten av Stanley Street som är ett slags Little Italy mitt i Sydney. Bar Reggio är ett väldigt enkelt ställe. De som serverar går runt i joggingbyxor och de har inte utskänkningstillstånd. Det innebär att du kan ta med dig eget vin. Jag brukar ta med en chianti från bottle-shopen på hörnet. Och beställa deras ansjovispizza.

Adress: 135 Crown Street, Darlinghurst.
www.barreggio.com.au

The Bathers' Pavilion

Låt mig säga att Bathers' Pavilion Cafe är mer folklig än gourmetrestaurangen. Där får du modern australisk mat i en fantastisk byggnad, på ett fantastiskt ställe, med en utsikt utan motstycke. Jag kan inte tänka mig att det finns något bättre strandcafé.

Adress: The Esplanade, Balmoral Beach.
www.batherspavilion.com.au

På Plah behandlas råvarorna med respekt.

Storstad och outback i ett

På bara två veckor kan man uppleva det bästa av två världar i Australien: den vackra storstaden Sydney och outbacken – och det utan vare sig hyrbil eller hotell. Resan ut i outbacken går till områden som världen verkar ha glömt. Det är i varje fall en resa tillbaka till en orörd värld.

TEXT: HEINO DØYGAARD FOTO: BODIL DØYGAARD & WWW.VISITNSW.ORG.AU

Det här alternativet heter "Res med tåg". Det är en idealisk och avkopplande resform för Australiens stora avstånd, och eftersom tågen sällan kör snabbare än 85 km/t, hinner man se riktigt mycket längs vägen. Billigt är det inte, men med tåg sparar man ju in på hyrbil, hotell och flyg, så det går nog närmast på ett ut. Resan börjar i Sydney, men den staden finns det ju mycket skrivet om redan – och det är inte så konstigt. Dock kan det nämnas att när vi kom dit den 1 januari, dvs. mitt i sommaren, var det 47 grader varmt – rekordvärme! Inte konstigt att alla letade sig en plats i skuggan. Men dagen efter regnade det redan på morgonen. Härligt.

Med tåg ut i outbacken

Vi vandrade runt och såg alla obligatoriska sevärdheter i Sydney, och dagen efter kl. 6.20 på morgonen klev vi på tåget, Countrylink Xplorer, på väg ut i outbacken mot den gamla gruvstaden Broken Hill. Den här turen kör tåget bara på måndagar, men i gengäld är det stopp i många småstäder med överraskande namn – en av dem bär riddarnamnet Ivanhoe – innan man tidigt på kvällen kom-

mer fram till Broken Hill. En 1 200 km lång resa, betydligt mer avkopplande och behaglig än att köra bil.

På väg mot Broken Hill åker man genom det måleriska landskapet Blue Mountains som i sig är en stor sevärdhet, och kommer därefter gradvis in i det riktiga Australien. Knastertorra, karga och platta ökenområden med röd sand och livsfarliga ormar. Ett landskap där tiden har stått stilla, och där bara aboriginerna kunat överleva. Här kan det bli så varmt att till och med elledningar smälter. Plötsligt blir allt grönt och lummigt när vi kommer fram till Menindee – en oas med vidsträckta vinmarker vid Darling River som har ett rikt fågel- och fiskliv. Här ligger också Wilcannia, Australiens första inlandshamn nästan mitt i öknen! Nog är Australien ett kontrasternas land.

Silverstaden Broken Hill

När vi kommer fram till Broken Hill vid 19-tiden är staden helt död eftersom det är middagstid och affärerna har stängt. I motsats till så många andra australiska städer ger Broken Hill genast ett bra intryck med välbevarad och trevlig art deco och viktoriansk arkitektur, närmast som ett museum utan väggar. Stadens bevarade förflutna har gjort det till ett populärt ställe för filminspelningar, bland annat spelades "Priscilla – öknens drottning" in här.

Bakom stationen ligger ett av den gamla gruvstadens jättelika slaggberg med en restaurang uppe på toppen, där vi nästa dag får

en fin utsikt över omgivningarna medan vi äter en emulunch och smakar på vinet från Menindee.

Egentligen började stadens historia i gruvstaden Silverton, nu en spökstad och filmkuliss i det stora intet en halvtimmes bilresa bort, men så hittade man världens rikaste förekomster av silver, bly och zink – bland annat en jättestor silverklump på 42 kg – i nuvarande Broken Hill, och gatorna i den nya staden fick namn efter olika metaller. Man kan också säga att den australiska industrin och fackföreningsrörelsen föddes här, och även de traditionellt hemarbetande och fattiga kvinnorna var aktiva – och det på flera sätt. Under en 1,5 år lång strejk fångade en armé av 400 kvastförsedda kvinnor strejkbrytare, klädde av dem, rullade dem i tjära och därefter i fjädrar. Det var väldigt effektivt.

En bra utgångspunkt

Från Broken Hill utgår flera organiserade utflykter med besök i gamla underjordiska gruvor som under åren har kostat knappt 800 gruvarbetare livet. Det finns också turer till de omkringliggande nationalparkerna varav Mungo National Park finns upptagen på världsarvslistan. Broken Hill är också klubbarnas stad där alla är välkomna att äta (till för övrigt rimliga priser), dansa, spela och ta en öl.

Vi besökte också de flygande läkarnas bas, Royal Flying Doctor Service, utanför staden och hade turen att få träffa "den flygande prästen" (The Flying Padre), John Blair, som precis som läkarna flyger ut till avsides belägna farmer hundratals mil bort när det behövs. I motsats till läkarna flyger han ensam eftersom han själv är pilot och gillar att flyga. På basen finns också "School of the Air" där en lärare via radio undervisar elever hundratals mil bort.

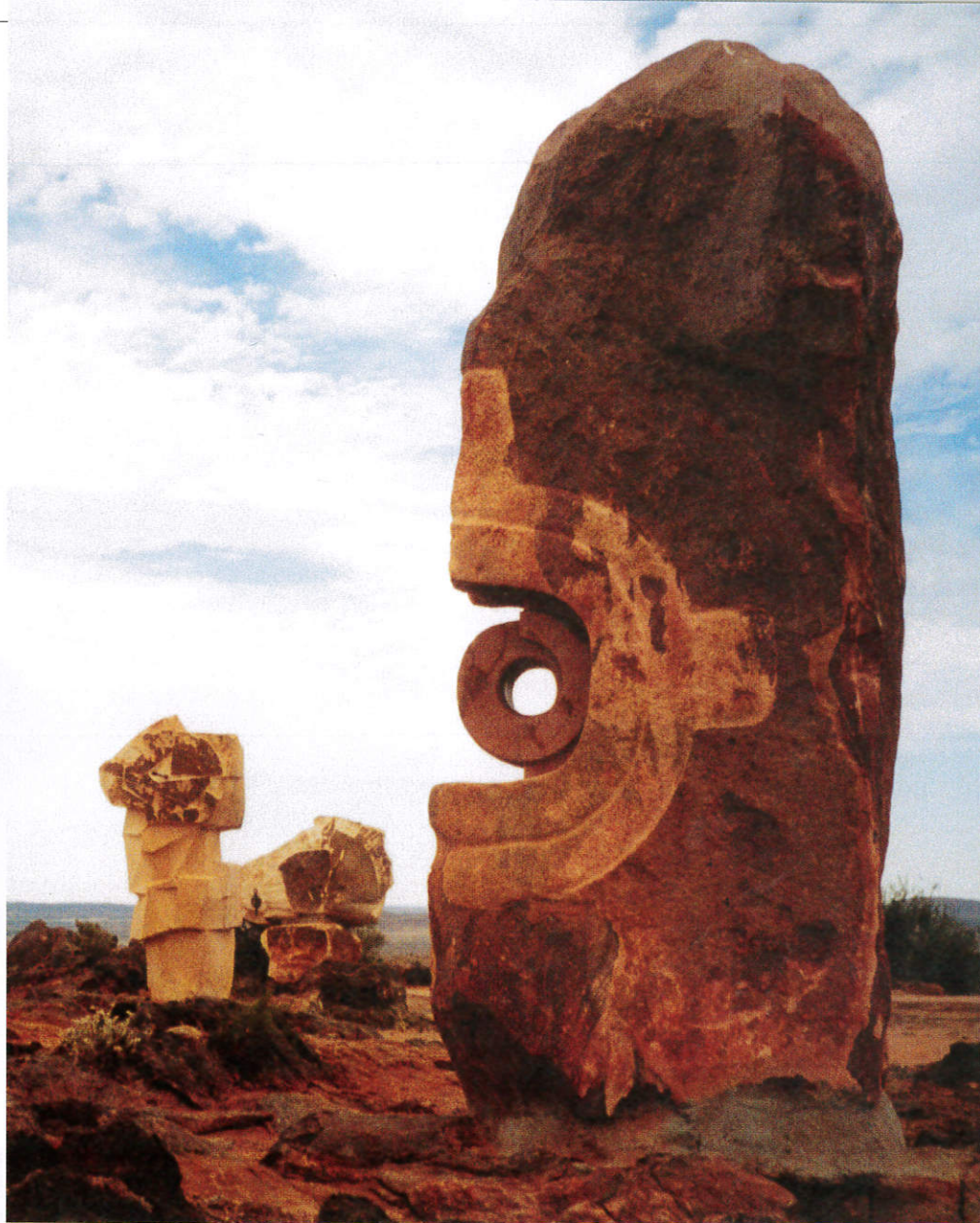
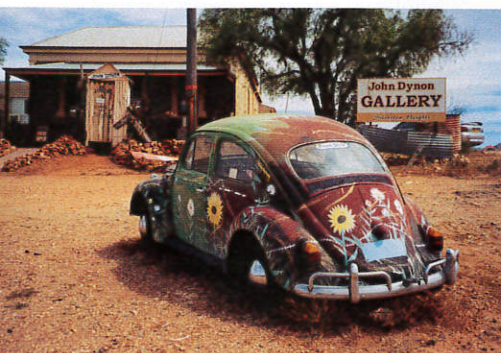
Det är inte svårt att få inspiration till en massa olika saker under en vistelse i Broken Hill som på det stora hela är en av Australiens mest intressanta städer. Turistkontoret har

INFO

www.visitbrokenhill.com.au
www.visitnsw.com.au

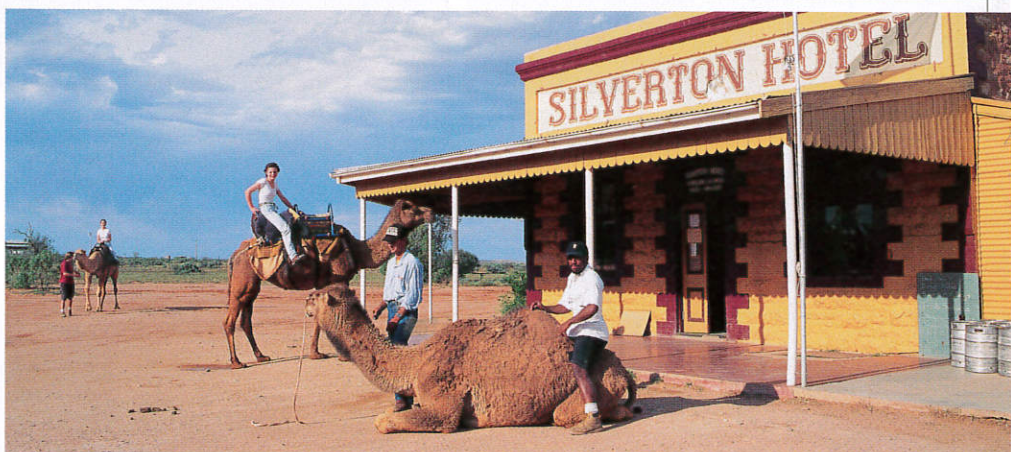
Från Sculpture Symposium Park
utanför Broken Hill.

Ett av konstgallerierna i den annars
övergivna gruvstaden Silverton.

Broken Hill ger direkt
ett trevligt intryck.

Broken Hills historia
började i Silverton som
i dag är en filmkuliss.

På resan tillbaka från Broken Hill till Sydney kan man åka med ett av världens mest legendariska tåg, Indian Pacific (IP) - alla tågälskares dröm.

Heino Døygaard är författare och frilansresejournalist och har skrivit över 80 böcker, framför allt om historia, resor och cykling. Är dessutom stor motorcykel-entusiast och har två BMW-motorcyklar. Reser ofta tillsammans med sin hustru Bodil som är fotograf.

mycket bra och inspirerande material, och förhoppningsvis finns det också tid för en "Great Outback Touring Route" ut i emu-, dingo- och känguruland. Avstånden är så stora, och det finns så mycket att se, att en vecka i Broken Hill absolut inte är för mycket. Summa summa: Om du vill utforska Australiens outback är Broken Hill en riktigt bra utgångspunkt.

Lyxhotell på räls

På resan tillbaka från Broken Hill till Sydney kan man åka med ett av världens mest legendariska tåg, Indian Pacific (IP) - alla tågälskares dröm. Två gånger i veckan kör tåget hela vägen från Perth på västkusten till Sydney, något som trots idogt tutande varje gång kostar ett gäng kängurur livet (framför allt på natten). Avståndet är så stort (4 350 km) att det tar tre dagar att komma fram. En formidabel tågresor som självklart också körs i motsatt riktning. Tre gånger längs vägen gör tåget ett längre uppehåll, bland

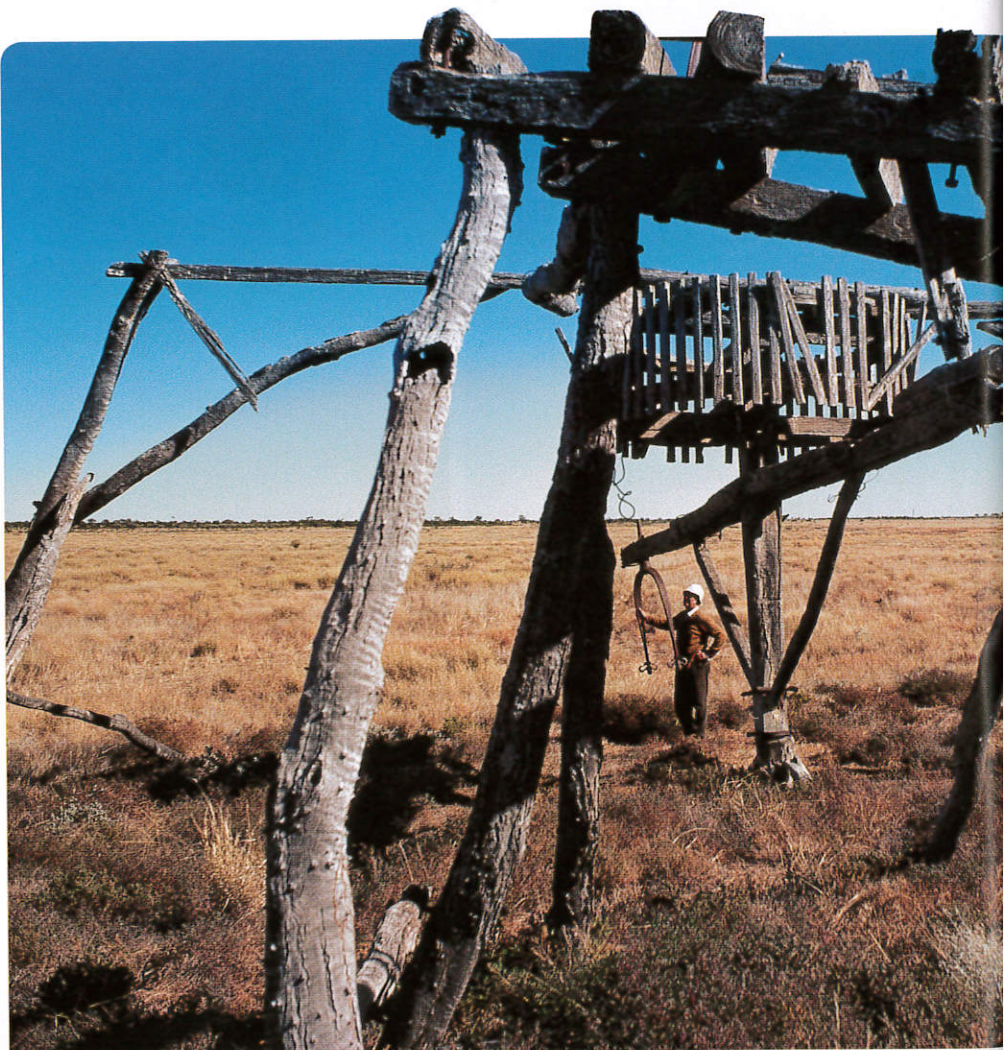
annat i Broken Hill där man arrangerar utflykter för passagerarna. En bra paus.

Vi stiger på när tåget har stannat i Broken Hill och tas emot av den idealiske tågvärden Gary som omsorgsfullt förklarar kupéns faciliteter och reserverar plats i restaurangvagnen.

Han vet att vi kommer och serverar ett glas välkomstchampagne så vi känner oss riktigt välkomna.

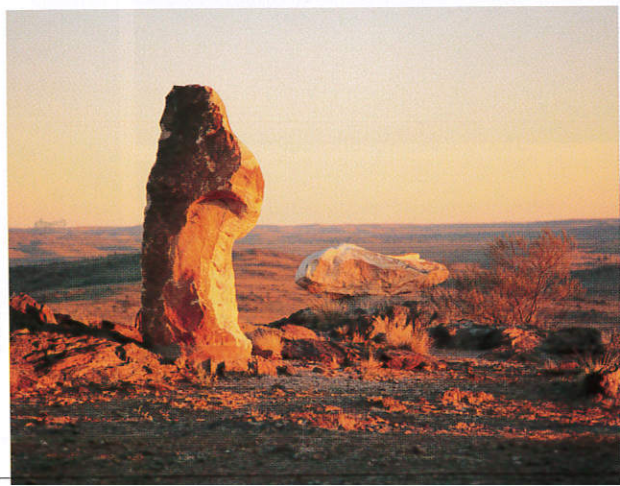
När vi har installerat oss glider det över en kilometer långa tåget långsamt ut från Broken Hill, medan jag njuter av en happy-hour-

NEW SOUTH WALES

En av de övergivna gruvorna vittnar om Broken Hills historia.

Outbacken är fylld av överraskande kontraster.

whisky i tågets bar och "vardagsrum" där man lätt kommer i samspråk med övriga passagerare från hela världen. Senare blir det "sunset dinner" i restaurangvagnen med underbart australiskt vin och överraskande goda australiska dessertostar. Att få se den röda solnedgången över den dammiga röda öknen är en helt fantastisk upplevelse.

Hela natten jobbar IP sig österut mot Sydney, och redan på väg mot restaurangvagnens frukost breder melankolin ut sig, för nu närmar vi oss Sydneys förorter och därmed resans slut. Önskar att man kunde åka med tillbaka och gärna ända till Perth, men det får bli en annan gång. Jag kommer i varje fall tillbaka. ✕

Genom Nullarboröknen

En resa med tåg tvärsöver den australiska kontinenten sätter sina spår, även om man på en stor del av resan bara har utsikt över ett kargt och ovänligt landskap. TEXT: KARSTEN LIND

Tägvisslan ljuder en sista gång på perongen i Adelaide och långsamt börjar min resa mot Perth. De följande 48 timmarna kommer tåget bland annat att ta mig genom ett av Australiens mest öde områden – Nullarbor Plain.

Jag befinner mig på Indian Pacific som förbinder Sydney (Pacific Ocean) med Perth (Indian Ocean), och har just blivit visad till min kupé när tågvärden knackar på dörren och säger att det är dags för en välkomstdrink i tågbaren. Strax därefter sitter jag och avnjuter en ljuvligt kall VB och kommer snart i samspråk med ett australiskt par som är på väg till Perth för att besöka sin dotter. De har gjort den här resan åtta gånger tidigare, och snabbt går det upp för mig att den här sträckningen har en viktig betydelse för deras uppfattning av avståndet i Australien. Innan dottern flyttade till Perth var deras kännedom om Australien begränsad till delstaten South Australia, men när hon för snart 10 år sedan gav dem en tågbiljett från Adelaide till Perth, blev de så fascinerade av den här turen att de sedan dess har rest den varje år.

Nästa dag väcks jag av doften av varmt kaffe och rostat bröd, och tåget har just inlett den första delen genom Nullarbor Plain. På inget annat ställe i Australien kan man uppleva en sträckning på omkring 500 km där naturen är så oförändrad och naken. Jag fick själv samma känsla som mina vänner kvällen innan, att det är först när man har korsat kontinenten i tåg som man får en känsla av hur stort Australien faktiskt är.

När vi sent på dagen lämnar Nullarbor Plain och gör ett kort stopp i Kalgoorlie, har jag

redan träffat så många människor på tåget att det inte är svårt att dricka en kall öl i trevligt sällskap på en av stadens många pubar. Det blir besök på 3–4 pubar, och när jag är tillbaka på tåget och hittar min kupé, har den snälle tågvärden redan gjort min säng klar, och jag faller snabbt i djup sömn.

Först när tågvärden försiktigt knackar på dörren och säger att vi snart är framme i Perth, vaknar jag. Jag hinner precis äta frukost och säga hejdå till mina nya vänner, innan tåget står helt stilla och kan hälsa nya resenärer välkomna till en oförglömlig resa genom ett av Australiens mest öde landskap.

TA TÅGET

En tågbiljett från Sydney till Broken Hill (andra klass) kostar från 560 kr under de billigaste perioderna och från 935 kr.

I Broken Hill kan man till exempel bo på Comfort Inn Hilltop. Det kostar från 285 kr per person i dubbelrum. På Royal Exchange Hotel får du en upplevelse i lyxklass för 515 kr.

Indian Pacific är den tågsträckning som förbinder Sydney och Perth. Det är en resa på 4 352 km och som varar i nästan tre dygn. Resan kostar i första klass från 9 550 kr. I priset ingår måltider och sovagn. Har man inte tid att avsätta tre dygn till en resa tvärsöver kontinenten, kan man välja Adelaide som antingen utgångspunkt eller slutdestination.

PROMENAD LÄNGS PONSONBY ROAD

Många besökare i Auckland missar Ponsonby-kvarteret på grund av bristande information. Men hoppa på en av de många Link-citybussarna området, och upplev den långa och intressanta gatan Ponsonby Road. TEXT OCH FOTO: BARBARA KRARUP HANSEN

I Ponsonby bor många konstnärer, designers och folk som jobbar inom media. På en av de omkring 60 barerna, restaurangerna och caféerna längs Ponsonby Road kan man avnjuta nyzeeländsk Chardonnay och tillhörande tapas, en delikat middag eller en latte. Link-bussen stannar på flera ställen på den kända och populära shoppinggatan, men jag föreslår att man från centrum kliver av på den allra första busshållplatsen vid toppen av College Hill-kullen som förbinder Ponsonby med Victoria Park Market och centrum, och gör en lång shoppingtur till fots med cafépaus, ända bort till andra änden av gatan.

Ett ännu bättre intryck av Ponsonby får man genom att vara en "Pon'snoby" ett par dagar

och bo i kvarteret på en av de många backpackers- eller boutiquehotellen. Ponsonby är också ett av de bästa shoppingkvarteren när det gäller modekläder och brukskonst, men man kan också hitta saker till bostaden eller en intressant blomsterbutik. Redan i början av Ponsonby Road ligger Carly Harris som bland annat gör klänningar och toppar av indiska saris och andra mönstrade tyger. Två av mina personliga favoriter ligger ungefär halvvägs ner längs gatan – det kända modehuset WORLD med en liten avdelning på Ponsonby Road, och den mindre kända butiken Mrs. Crabb.

Ponsonby har sin egen eventbyrå, Ponsonby Road Promotions, som varje år bland annat arrangerar Ponsonby Xmas Festival och Pon-

sonby Fringe Festival med gatuteater, utställningar, "Long Lunch", konserter och mycket annat. Läs mer på www.ponsonby.org.nz

Konstnärskvarteret

I början av Ponsonby Road ligger "Pots of Ponsonby" som är stället om man vill se samtida nyzeeländsk brukskonst. Det är en sammanslutning av 13 konstnärer från området, som ställer ut sina verk under samma tak. Vid slutet av gatan ligger den lilla trevliga konstparken Western Park där man på gräsmattorna närmast "kastat ut" olika skulpturer som är delar av gamla byggnader. De installerades i slutet av 1990-talet av konstnären John Radford. Han hade inspirerats av Aucklands skiftande stadslandskap, och de olika delarna föreställer delar

av gamla byggnader från 1880-talet, som 100 år senare revs för att lämna plats åt nya byggnader. Parken är den gröna lungan på Ponsonby Road, där det finns tid för att få ett litet andrum från alla aktiviteter och upplevelser.

Caféliv som livsstil

Till en shoppingtur hör en god brunch och en kopp kaffe, och här blir det svårt att välja mellan alla caféer som ligger på den 1,5 km långa gatan. Jag har nu bott i Ponsonby i två år och kom snabbt på att en äkta ponsonby-bo har två-tre stamcaféer dit man kommer dagligen och får en latte, en flat white eller en long black.

En latte känner de flesta till, men de två andra är kiwislang för en café au lait resp. en svart kopp espresso toppad med kokande vatten. En short black är samma sak, men serveras utan vatten. Viktiga kaffekunskaper när man reser runt i Nya Zeeland. Caféerna är kända för sina läckra brunchmenyer, och det är ett absolut måste att testa "Eggs Benedict" som serveras med antingen skinka, lax eller spenat tillsammans med två pocherade ägg, rostad engelsk muffins och hollandaisesås. Ska det bara vara kaffe och något till, är Agnes Curran intill modehuset WORLD rätt ställe – här sitter man vid ett stort bord i en liten butik som säljer antika skålar och cerisefärgad läsk.

Förutom espresso i alla olika varianter, som är något nyzeeländarna är väldigt engagerade

i, är de också väldigt förtjusta i hälsodrycken Spirulina. Nyzeeländarna dricker den som en juice. Det är en fruktsmoothie med tillsats av ett grönt pulver gjort av blågröna alger! Det är informationen som hjärnan måste "bearbeta" första gången man hör om innehållet i Spirulina. Jag är själv en stor fantast och garanterar att drycken inte smakar alger. Den måste absolut testas eller som det engelska ordspråket lyder: "When in Rome – do as the Romans".

Från slum till succé

På 50- och 60-talet var Ponsonby befolkat av maorier och immigranter från Stillahavsöarna. Husen var billigare, och det var inte precis något statusområde. På 70-talet började förändringen. Ut flyttade underklassen och in flyttade medelklassen som tog med sig jobb, mer pengar och butiker till stadsdelen. På 80- och 90-talet insåg nyzeeländarna värdet av

bostäder med havsutsikt och närhet till naturen, och nu ville alla bo i Ponsonby. Återigen förändras invånarsammansättningen, så i dag är det många från den mer välbärgade övre medelklassen som bor i området.

Varje dag går jag längs de små gatorna och fascinerar ständigt av de vackra viktorianska husen. I september lanserade Ponsonby Road Promotions en liten folder med fyra olika historiska promenadstråk, "Heritage Walks". Varje tur tar en timme vilket är tillräckligt för att få en historisk inblick samt fakta om de många fina gamla husen och byggnaderna. Ponsonby är faktiskt det område på hela det södra halvklotet som har flest antal bevarade gamla viktorianska hus. Det är en härligt att uppleva både nya och gamla Ponsonby – och för en stund känna sig som en Ponsonby-bo. ✂

Heritage Walks

Det gamla postkontoret pryder framsidan av Heritage Walks-broschyrerna. I dag är stället nyrenoverat och inrymmer Ponsonby Belgian Beer House med en trevlig innergård och spännande öl i baren. Broschyrerna är gratis och finns på Leys Institute (biblioteket i början av Ponsonby Road) och på Art Station vid Western Park i den andra änden.

Hetta och hydraulolja

Australien är mer än bad, surf och BBQ för Mårten som arbetar som resemechaniker i gruvindustrin 100 mil nordost om Perth. TEXT & FOTO: MÅRTEN KARLSSON

Jag hoppar in i bilen, lite försenad som vanligt. Konstigt hur mornar alltid verkar vara besvärliga, hinner jag tänka innan jag vrider om nyckeln och susar iväg. Spelar ingen roll vart man befinner sig, hemma eller som jag nu i Kalgoorlie. En stad med 30 000 invånare belägen 65 mil nordost om Perth. Det jag är försenad till, är en gruva som ligger dryga fyrtio mil norrut. Jag arbetar som resemechaniker inom gruvindustrin vilket innebär att man ser mer än de flesta av en kontinent som de flesta sammankopplar med bad, surf

och BBQ. Visst är det helt rätt att sammankoppla Australien med det! Men Australien är så mycket mer än så. Här finns så mycket mer att se, uppleva och utforska.

Möte med gästfriheten

Medan jag fipplar in en ny cd i spelaren passerar några saltsjöar, d v s uttorkade våtmarker som numera endast är en enorm saltavlagring som i bästa fall kan ge en illusion av vatten när solen speglar sig i saltet. Det är fortfarande morgon och luften är

syrerik som en novembermorgon hemma i Sverige. Det röda landskapet skyndar förbi utanför min bil.

Mil efter mil avverkas och det enda som förändras är solens intensitet. Det börjar närma sig eftermiddag och bilens AC har svårt att stänga ute den tryckande värmen. Soppmätaren närmar sig tomt så det är dags att stanna vid närmaste mack. De ligger ju inte uppradade på kö direkt så man måste passa på när tillfälle ges. Extradunk med diesel

Artikelförfattaren framför en av de lite större lastbilarna som används.

och minst 20 l vatten är ett måste när man reser genom bushen. Bilen är din säkerhet och skydd. Utan skydd är det en av de mest ogästvänliga platserna man kan uppleva. Städerna som ligger utspridda i ödemarken som ett minne av svunna guldrusher bjuder däremot mångdubbelt tillbaka av gästfrihet. Gå in på en pub och beställ ett "countermeal" och jag kan garantera att du får höra om traktens alla sevärdheter och skrönor.

När jag öppnar dörren och kliver ut slår hettan emot mig som en vägg. Visst har jag varit på varma platser förut men det är svårt att beskriva hur 48°C känns om man inte är mitt i det. Tankar upp bilen, fyller på lite vatten och susar vidare ut genom ödemarken.

Brist på vatten

Landskapet är hypnotiserande vackert och öde. Den röda jorden bildar en knivskarp

kontrast mot den klarblå himlen. Inte ett moln idag heller hinner jag iakttä innan tankarna far iväg allt för långt. Väl inne i drömmarnas rike funderar jag över vad nybyggarna tyckte över sitt nyfunna hem. Allt började för ca hundra år sedan. Hannan, Oshea och Flannigan upptäckte att det fanns guld, ofantliga mängder av guld runt det område som idag är staden Kalgoorlie. Enligt skrönor så var det som att stjäla godis från barn, det fanns överallt och nog åt alla. Inte som på Nya Zeeland, Colorado eller andra ställen runt om på jorden, här fanns det ofantliga mängder.

Detta rykte svepte jorden runt och i ekot av ryktet kom tusentals giriga lycksökare. Många av dem dog som fattighjon och resten av stenlunga, törst eller ormbett. Livet i bushen på den tiden var fruktansvärt hårt! När det var som värst var en liter vatten dyrare än en gruvarbetares dagslön. Detta till följd av att med tiden så blev marken runt gruvområdena förgiftad av cyanid som användes för att bryta ut guldet från det övriga berget.

Detta till följd av att marken runt gruvområdena med tiden blev så förgiftad av cyaniden som användes för att bryta ut guldet från det övriga berget.

Det enda vatten som fanns tillgängligt kom med kamelkaravaner från Perth och det tog i snitt en vecka att tillryggalägga sträckan, så man förstår att de tog bra betalt när de väl kom fram. Cyaniden finns kvar i marken än idag, så allt dricksvatten i Kalgoorlie pumpas via en pipeline från Perth. Kvar finns även

Det största dagbrottet i västra Australien, kallas i folkmun "The Superpit".

alla gamla gruvor och bosättningar som med åren blivit ett enormt museum av en industrirevolution av sällan skådat slag.

Även idag så kommer det lycksökare till gruvorterna. Jag kan nog räknas in i skaran. Idag är det få som blir rika på guldfyndigheter, men det är ganska många som har som helg nöje att ta med sig metalldetektorn ut och söka lyckan. Kanske det kan jämföras med att fiska. Det spelar liksom ingen större roll om man får något, man har ju fått vara ute i naturen och fått ett avbrott i vardagen i alla fall.

Brännande värme

Väl framme vid gruvan tar jag på mig hjälm och pannlampa, fyller på min termos med isvatten och tar mig nerför rampen som på krokiga vägar för mig djupare och djupare ner i berget för att till slut ta mig fram till borrhjulen. Hettan trycker som en vansinnig best som försöker slita dig i bitar. Svetten rinner som en syndaflojd över hela kroppen och det svider i ögonen av allt salt som svet-

VI PRESENTERAR

Mårten Karlsson är från Gävle och har arbetat som mekaniker och truckförare och som testingenjör på Volvo Lastvagnar, som plåtslagare och mångsysslare i allmänhet... Hans intressen är skidåkning och klippklättring, som tar all ledig tid. Det har även tagit honom några gånger runt jorden i letandet efter det ultimata äventyret.

ten drar med sig i sin färd ned för pannan. Allt är varmt, för varmt, skithett om sanningen ska fram.

Någonting är trasigt så när jag provstartar

maskinen sprutar det hydraulolja överallt. Det är bara att gilla läget och krypa under maskinen. Allt jag tar i bränner mig. Svärades och svettandes hittar jag till slut felet. Hur jag hamnade här från en gaffeltruck i Gävle är en alltför lång och tråkig historia för att jag ska försöka förklara. En bidragande orsak är dock att jag var här som "backpacker" på ostkusten för tre år sedan och längtade tillbaka samma sekund jag klev på planet hem. Vardagen är lite mer som en lördag här. Ingenting är liksom omöjligt och nämner någon barbeque så blir det nästan folkstorm. Det verkar som om någon här i Australien har hittat den där extra timmen på dygnet som gör att man har tid för lite festligheter även en vardag.

John svetsar nya lagersäten i midjan på en borrhigg.

Väl uppe på ytan igen sticker solen i ögonen. Det är alltid natt i en gruva och det enda lyse du har är det bleka skenet från din pannlampa. Jag gnuggar liv i ögonen igen och tar några klunkar vatten från min termos. Ett ensamt moln seglar sakta omkring ovanför oss och vi suckar belåtet när det äntligen ger oss lite skugga. Så fortsätter livet dag ut och dag in tills öken blir vardag och hetta är en del av det naturliga.

Sol och surf

Några dagar senare är det dags att packa väskorna igen. Liftar med gruvans privata plan ner till Perth och byter arbetsoveraller mot surfmode. Med surfbrädan under armen tar jag bussen till stranden, 1,2 m höga vågor och som vanligt så skiner solen allt den kan! Livet blir nog inte bättre än så här! ☼

Överst: En saltsjö utanför Kalgoorlie sträcker ut sig mot horisonten.

Mitten: Borrhiggen som jag för närvarande arbetar med. Det är en Sandvik Axera T08.

Nederst: Tre svenskar mitt ute i en öken i Australiens inland.

Vintertankar från Mårten

Kryper in under filten och täpper omsorgsfullt igen alla hål som kalluften flitigt springer omkring i. Flippar otåligt på tv-kontrollen men hittar inget vettigt att vila mina sömniga ögon på. Knölar till en tröja som får duga som kudde och flyr in i drömmarnas land.

Vaknar efter allt för många timmar hopknölad på soffan. Förbannar den australiensiska vinterkylan och den urusla byggt teknik, som verkar vara standard, i alla länder som inte tror att de har vinter. Masar mig upp till sängen där det är ännu kallare än i vardagsrummet. Englasfönstret slamrar i vinden, som har tagit med sig en hälsning från sydpolen. Bor numera i Perth. Så här vintertid är det kanske lite onödigt nära havet, men gud vad havsluft är underbart! Strandpromenader är underskattade och storstäder med grönområden mysiga oavsett årstid. Delar mitt lilla krypin med två flickor från Albany (som är en liten hamnstad på sydkusten). Radhuset vi hyr har mer eller mindre förvandlats till ett härbärge för alla som vill. Så det är alltid en överraskning att se vem och hur många som bor hemma hos mig när jag kommer hem från mina nio dagar i gruvan.

BBQ shopping

Danielle bankar på min dörr tidigt nästa morgon, 'Have u forgotten we are going BBQ shopping before I start work today..?' 'Va, euhhn näe, det har jag inte..' svarar jag lite

yrvaket... 'No mate, give me a sec, mate...' rättar jag mig snabbt. Jag brukar fortfarande göra klassikern att prata svenska med folk som väcker mig ur min skönhetssömn... Sagt och gjort masar jag mig upp och kravlar ner till bilen. Förbannar australiensisk isoleringsteknik ännu en gång och muttrar att jag fryser för fan mera här än hemma.

Väl framme vid varuhuset inser jag att det inte är lätt att köpa en grill i Australien. Expediten rattar på om rostfritt, ädelträ, antal brännare, varmhållningsmöjligheter och sidobrännare. Jag vill mest bara äta frukost och krypa ner i sängen igen. Så för att lidandet ska bli så kort som möjligt bössar jag på med en 4-brännare, sidoplattd, rostfri huv och ädelträstativ. Så nu kan jag bjuda hem påven på BBQ utan att skämmas. Vill man passa in i det australiensiska samhället kan man helt enkelt inte pruta på vilken grill man har.

Vinter på riktigt

Veckorna susar förbi. Söndagsgrill blir tradition. Vintern tappar sakta sitt grepp om de kalla nät-

terna och jag börjar inse att jag faktiskt saknar dem lite. Det känns liksom inte som vinter förrän man fryser på riktigt. Jag inser att enda sättet att råda bot på detta är att boka en resa till snön. Tre veckor senare står jag med kramp i vaderna, i en släplift, fem timmar söder om Sydney. 65cm snö i bas och mer i backen vilket bjuder in till dans i offpist-skidåknig i eukalyptusskogen. Veckan avslutas uppe i Blue Mountains med klättring och öl till efterrätt.

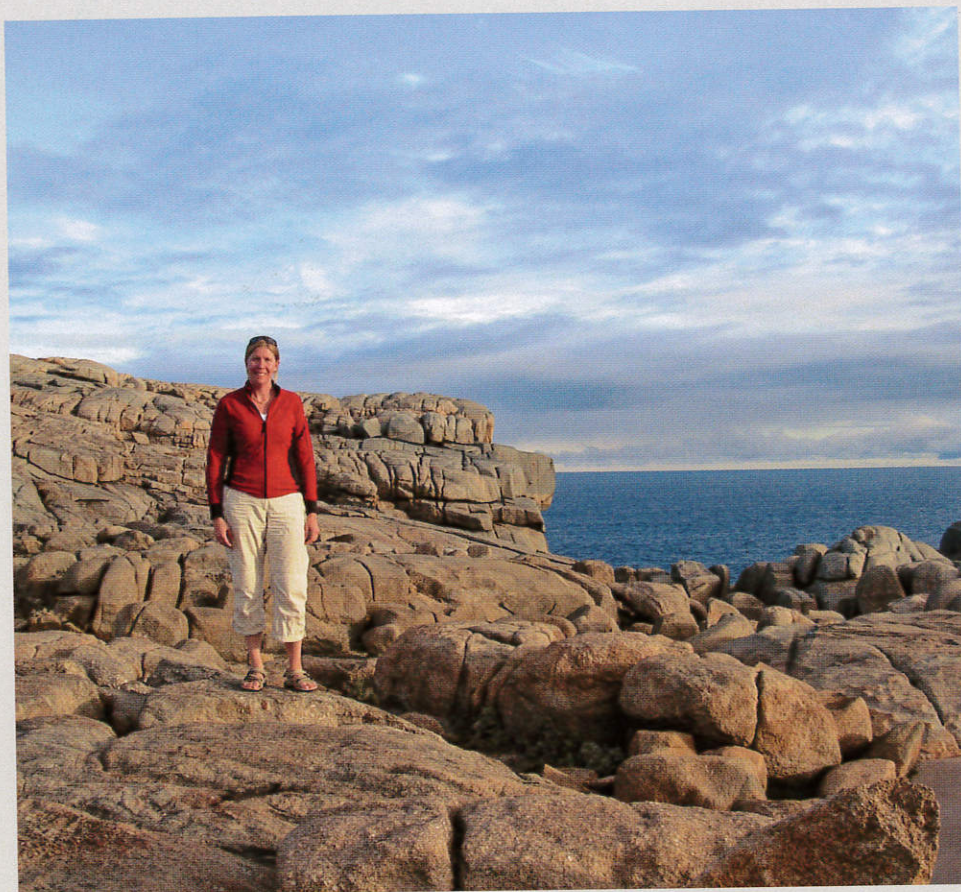
Ett antal flyg senare sitter jag uppe i gruvan igen och längtar tillbaka till Perth, strandpromenader, pubar och den annalkande våren. Under nästa ledighet blir det en roadtrip med tjejen söderut. Känner på mig att jag måste lirka lite för att vara på plus igen efter att ha lämnat henne hemma på förra semestern. 'Flickor är inga vanliga grabbar de inte'.

Sköt om er bland sensommarsol och solbruna sommarben.

Hälsningar från Mårten

Höstens arrangemang

Välkomna till reskvällar

Reskvällar om Australien

Hjärtligt välkomna till våra reskvällar om Western Australia, New South Wales och Tasmanien. Låt dig inspireras av spännande reseberättelser, vackra bilder och praktiska restips.

Växjö

New South Wales & Western Australia
Tisdag 5 september, kl 18.00
Stadsbiblioteket, Galaxen
Västra Esplanaden 7

Malmö

New South Wales & Western Australia
Onsdag 6 september, kl 19.00
Malmö Konferenscenter, Sal 1,
Nobeltorget,
Olof Palmes plats 1

Göteborg

New South Wales & Western Australia
Torsdag 7 september, kl 19.00
Elite Avenue Hotel, Taubesalen,
Kungssportsavenyn 36-38

Uppsala

New South Wales & Tasmanien
Tisdag 12 september, kl 19.00
Katedralskolan, Aulan
Skolgatan 2

Stockholm

New South Wales & Tasmanien
Onsdag 13 september, kl 19.00
Kungsholmen Konferens,
Fleminggatan 18

Linköping

New South Wales & Tasmanien
Torsdag 14 september, kl 19.00
Stadsbiblioteket, Hörsalen
Östgötagatan 5

Sundsvall

New South Wales & Tasmanien
Onsdag 27 september, kl 19.00
Kulturmagasinet
Packhusgatan 4

Reskväll om Nya Zeeland och New South Wales

Karlstad

Tisdag 19 september, kl 19.00
Bibliotekshuset, Sessionssalen
Västra Torggatan 26

Höstens arrangemang

Reskvällar om storstäder i västra USA & Kanada

Välkomna till en intressant kväll där fokus ligger på städerna Vancouver, San Francisco och Los Angeles.

Karlstad

Tisdag 10 oktober, kl 19.00
Bibliotekshuset, Sessionsalen
Västra Torggatan 26

Göteborg

Tisdag 7 november, kl 19.00
Stadsbiblioteket, Hörsalen
Götaplatsen

Reskvällar om storstäder i östra USA & Kanada

Välkomna till våra intressanta reskvällar om Toronto, New York och Washington.

Jönköping

Tisdag 17 oktober, kl 19.00
Teaterbion, Kulturhuset
Tändsticksområdet

Malmö

Tisdag 24 oktober, kl 19.00
Folkets Hus, Biblioteket
Olof Palmes Plats 1

Reskvällar om skidåkning i Kanada/USA

Är du intresserad av skidåkning? Då är du välkommen till våra reskvällar där Sara Orrensjö berättar om sina erfarenheter av skidåkning i Kanada/USA.
www.orrensjö.com.

Stockholm

Tisdag 26 september, kl 19.00.
Avis Biluthyrning
Sveavägen 140 (hörnet Frejgatan)

Malmö

Tisdag 3 oktober, kl 19.00.
Malmö Konferenscenter, sal 1
Nobelorget, Olof Palmes plats 1

Göteborg

Onsdag 4 oktober, kl 19.00.
Stadsbiblioteket, Hörsalen
Götaplatsen

Praktisk information

Fri entré för medlemmar i Vänskapsföreningen.

Övriga: 20 kr.

Föranmälan till MyPlanet på tel 08-442 98 80 / 031-774 00 75 eller via e-post sto@myplanet.com alt. got@myplanet.com

Information om Working Holiday

Tjäna dina pengar i Australien och Nya Zeeland. Ta chansen och förena nytta med nöje. Välkomna till våra informationskvällar om Working Holiday.

Stockholm

Måndag 9 oktober, kl 18.00.
MyPlanets kontor
Norrbäckagatan 47B

Göteborg

Torsdag 9 november, kl 18.00.
MyPlanets kontor
Kastellgatan 17

Fri entré

Föranmälan till MyPlanet på tel 08-442 98 80 / 031-774 00 75 eller via e-post sto@myplanet.com alt. got@myplanet.com

Närkontakt med Vietnam

Vinkande händer och leende ansikten. Det är mitt favoritminne från min favoritresa. TEXT & FOTO: JODI ROAN

Jag är en självständig resenär. Jag tycker om att åka vart jag vill, när jag vill och själv bestämma vad jag vill se. Så det var med viss tvekan som jag inledde min åtta dagar långa gruppresa i Vietnam med Peregrine. Men ironiskt nog gav gruppresan mig mer frihet att upptäcka områden och träffa lokalbefolkning som vanliga turister inte når. Jag kom hem med en större upplevelse och förståelse av Vietnam än om jag hade rest ensam.

Vår Peregrineguide Djung, ursprungligen från Saigon, fick alla att känna sig hemma och bjöd på mycket intressant

information om landets historia och kultur. Han såg gärna att vi umgicks med lokalbefolkningen och ställde gärna upp som tolk. Det var fantastiskt att kunna kommunicera med vietnameser. Djung berättade också om olika maträtter och lärde oss vietnamesiska dryckesvisor! Vi hade också en lokal guide, vilket var en bonus. Dai underhöll oss med galna historier om Vietnams bergsbefolkning. Båda guiderna ansträngde sig för att säkra att alla fick sitt livs resa.

Gruppen var liten - nio personer mellan

20 och 62 år och med varierande bakgrund. Efter första kvällen hade vi bekantat oss med varandra och det blev lite av en familjesemester, där alla såg efter varandra (speciellt på vandringarna). Vi skratade mycket och jag fick nio nya vänner.

Varje dag bjöd på fantastiska upplevelser. Jag tog nog nästan 300 bilder de första två dagarna. Landskapet var otroligt och Djung hade ett bra öga för bra fototillfällen. Att se solen gå ned bakom en spetsig kalkstensö i en kinesisk djonk var fantastiskt. Och att bli rodd nerför floden Tam Coc av en liten äldre man (som under kriget skjutits i knäet av en amerikansk soldat), med doften av lotusblommor i luften, var surrealistiskt.

Men höjdpunkten var ändå vandringarna i bergen. Vi gick från by till by där barn vinkade och log och skrek "xin chou" glatt så högt de bara kunde. Dessa barn ser få västerlänningar och bär traditionella kläder och bor i enkla hus utan rinnande vatten. De skrattade åt våra kläder och chockades när de fick se sig själva på våra digitalkameror.

Om du är ute efter en speciell resa, en resa som ger dig mer än bara en veckas semester, prova då Peregrine's Cultural Tours. Jag planerar redan nästa!

Kontakta oss på tel 08-442 9880 om du vill veta mer om Vietnam och Peregrines övriga spännande resor. ☎

Special MyPlanet Winebox

6 flaskor vin, perfekt för en middag med vänner, 2 flaskor vitt vin och 4 flaskor rött vin.

Varunummer: 88210-09

Pris: 798 kr

Normalpris: 858 kr

Spara 60 kr

Så här beställer du: Besök ditt närmaste Systembolag och gör en beställning av MyPlanet Special (varunummer: 88210-09). Betala 10 % av priset på varan som deposition.

2 x Flinders Bay Sauvignon Blanc Semillon
2 x Keith Tulloch Syrah Viognier
2 x Innocent Bystander Sangiovese Merlot

Vinprovning i Stockholm

Australian Wine Club vill härmed gärna bjuda in medlemmar i Australian New Zealand Friendship Society till en introduktion av en spännande, ny generation nyzeeländska viner.

Nya Zeeland producerar några av världens bästa Sauvignon Blanc och Pinot Noir. De senaste 6 månaderna har vi sökt efter viner från Nya Zeeland med hög kvalitet och där man får valuta för pengarna. Sileni Estates är en stor, ny vingård i Hawke's Bay som är Nya Zeelands äldsta vinområde. Sileni Estates första årgång var 1998 och sedan dess har deras viner fått ett gott renommé världen över.

Du inbjuds till en två rätters middag med vin och vinprovning.

Tid: 14 november, kl. 18.30 - 21.30.

Adress: på Östermalm i Stockholm.

Detaljer kommer senare.

Pris: 650 kr

600 kr för Vänskapsföreningens medlemmar

Förhoppningsvis kommer Graeme Avery, ägare till Sileni Estates, att närvara för att presentera sina fantastiska viner.

Anmälan:

Gör din bokning per e-post till mark@australianwineclub.se. Platserna är begränsade, sista anmälningsdag 7 november.

Bokningen är bindande och avbokningar mindre än 48 timmar före måste betalas till fullo.

Australiensisk musik

TEXT: LARS WALLIN

TOM E LEWIS

Sunshine after Rain

Cd/ Skinnyfish Music, 2006

www.offthehip.com.au

Skådespelare, skribent och, ja nu kan den i Australien så hyllade Tom E Lewis även lägga till musiker i sin titel efter det att debutalbumet "Sunshine after rain" nyligen släppts. Musiken håller dock inte på långa vägar samma klass som skådespeleriet. Att vara en hyllad skådespelare eller världsbäst inom någon sport innebär ju som vi alla vet att man inte automatiskt blir en duktig musiker, exemplen är många, Wilander, Pillan osv. I "Cry my country" känns det nästan som om han skulle låtit bli, medan det i "Two dollar" och "White dress" låter som helt ok country/singer/songwritermusik.

WOLF MOTHER

Wolfmother

Cd/ Modular, 2006

www.offthehip.com.au

Myles Heskett, Chris Ross och Andrew Stockdale i Wolfmother från Erskinville, Sydney är med sin debutplatta så heta att den aus-

traliska solen över Bondi och Manly beach framstår som en snöflinga! Musikkritiker världen över vet inte till sig av upphetsning och supelativen haglar, "det låter som Rush, Zeppelin, Sabbath, Queens of the Stoneage, Cream, Stoner..." Gruppen själv beskriver sitt sound som ett möte mellan Black Flag och Earth Wind & Fire. I australiska Rolling Stone valdes Wolfmother till "Best Band", "Best New Artist" och "Best Hard Rock/Metal Band". Radiostationen Triple J gav dem priset för "Bästa album". Själv ska jag försöka fånga så många av gruppens konserter i sommar som möjligt, det här är något av det bästa jag hört från Australien på många år. Varenda låt får mig att vilja kasta hatten i luften och jubla, singelspåret "Woman" är 2006 års sommarplåga (åtminstone i mitt vardagsrum)!

NICK CAVE & WARREN ELLIS

The Proposition (originalsoundtrack)

Cd/ Mute, 2006 musik signerad

www.offthehip.com.au

Soundtracket till Nick Caves debutfilm fungerar förmodligen allra bäst om man sett "The Proposition", en av de bildmässigt vackraste filmer jag någonsin sett, skuggorna och solnedgångarna i det karga australiska landskapet är magiska. Filmen som är en västern utspelar sig på 1800-talet i Australien och tar avstamp i när den ena av tre bröder får förslaget att rädda sin fängslade yngre bror genom att ta livet av sin äldre bror. Musiken som är skapad av Nick

Cave och Bad Seeds-medlemmen sedan 10 år Warren Ellis, är nedstämd, mystisk för att inte säga drömlig. En höjdpunkt på skivan för alla Nick Cave-fans är "The Rider Song" som är en oerhört vacker och sorgsen ballad med piano, trummor och fiol till Caves nakna röst. Bland de aboriginska skådespelarna hittar man mer artister med anknytning till musikbranschen såsom The White Cockatoos tidigare medlem David Gulpilil samt den aboriginske singer&songwritern Tom E Lewis som här är alldeles lysande i sin roll som gängmedlem.

DOM MARIANI

Shell Collection

Cd/ Off the Hip Records, 2006

www.offthehip.com.au

14 låtar bestående av rariteter och överblivet material från perioden 1988 - 2006 med Australiens powerpopprins Dom Mariani. Mariani behöver väl egentligen ingen presentation, men med sitt ursprung från band som The Stems, The Someloves och DM3 är han något av en ikon inom den australiska popscenen. "Shell Collection" innehåller ett par riktigt starka och vackra spår såsom uppbrottslåten "The golden one", påminner faktiskt en hel del om Escobar. "Pussycat" är grym, precis som öppningen med "I never thought I'd find", klassisk Marianirock fylld med gitarrieff och tuggummi. musik signerad Mariani är som alltid av hög kvalitet, given i skivsamlingen!